

(Varmeforsyning)

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

KLAGE FRA E.ON Produktion Danmark A/S
OVER Energitilsynets afgørelse af 27. april 2010
OM pålæg om tilbagekaldelse af faktura.

24. marts 2011
J.nr 1021-10-36-13
TML –EKN

NÆVNETS Nævnnsformand, dommer Poul K. Egan
SAMMEN- Næstformand, professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen
SÆTNING Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen
I SAGEN Professor, cand.jur. & Ph.D. Birgitte Egelund Olsen
Fhv. direktør, cand.polyt. H. C. Mortensen

NÆVNETS Energitilsynets afgørelse af 27. april 2010 ophæves, og sagen
AFGØRELSE hjemvises til Energitilsynet til fornyet behandling.

Ved brev af 20. maj 2010 har E.ON Produktion Danmark A/S v/advokat Eigil Worm, Advokataktieselskabet Horten (herefter E.ON Produktion) klaget til Energiklagenævnet over Energitilsynets afgørelse af 27. april 2010. Ved afgørelsen pålagde Energitilsynet E.ON Produktion i medfør af varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, at tilbagekalde en faktura, som E.ON Produktion havde sendt til E.ON Varme Danmark ApS (herefter E.ON Varme). Energitilsynet fandt ved afgørelsen, at det underskud/underdækning, som E.ON Produktion fakturerede til E.ON Varme for varmeleverancer fra Frederikssund Kraftvarme i perioden 2004-2005, ikke kan indregnes i varmepriserne i henhold til varmemforsyningslovens¹ § 20, stk. 1, da der er tale om et aftalebetinget underskud.

Sagens baggrund

E.ON Danmark A/S, E.ON Produktion og E.ON Varme er koncernforbundne selskaber. E.ON Danmark A/S er moderselskabet, mens E.ON Produktion driver en række varmeproduktionsvirksomheder, som leverer varme til distri-

¹ Lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 om varmemforsyning med senere ændringer.

butionsselskabet E.ON Varme. E.ON Varme distribuerer herefter varmen videre til forbrugerne i det pågældende forsyningsområde. I efteråret 2008 indledte Energitilsynet en generel tilsynssag vedrørende prisfastsættelsen på fjernvarme fra E.ON-ejede værker. Denne sag drejer sig om Frederikssund Kraftvarme, som er et af E.ON-koncernens kraftvarmeværker.

Frederikssund Kraftvarmeværk blev etableret i 1996 af Frederikssund Kommune. I 1999 overtog NESA den kommunale fjernvarmeforsyning, herunder både varmeproduktionen og varmedistributionen, som var samlet i samme selskab. NESA opdelte senere selskabet i NESA Produktion A/S og NESA Varme A/S, og de to selskaber indgik pr. 14. november 2003 en rammeaftale om priserne for levering af varme fra NESA Produktion A/S til NESA Varme A/S (1. rammeaftale). Af bilaget til rammeaftalen fremgår, at betaling for varmeleveringen beregnes på baggrund af formlen: "Basisprisen x Månedsförbrug", hvor basisprisen er de samlede omkostninger i kr. pr. MWh, mens månedsförbrug er månedens samlede varmesalg til NESA Varme i MWh. Det fremgår endvidere, at basisprisen reguleres månedligt til de faktiske omkostninger.

Bilaget med beskrivelsen af varmeafregningen blev den 1. maj 2005 afløst af et nyt bilag om priserne for levering af varme. Det fremgår heraf, at varmeleveringen nu blev afregnet på baggrund af formlen: "Basisprisen x G/Go x Månedsförbrug + Faste omkostninger x P/Po". De enkelte elementer i formlen er defineret således:

- Basisprisen for de samlede variable omkostninger i kr. pr. GJ.
- G er DONG's listepriis på naturgas i øre pr. m³ ekskl. moms og afgifter (DONG's listepriis) for den pågældende måned.
- Go er DONG's listepriis på naturgas i øre pr. m³ ekskl. moms og afgifter (DONG's listepriis) for september 2003 = 146,0.
- Månedsförbrug er månedens samlede varmesalg til NEAS Varme i GJ.
- Faste omkostninger er de samlede faste omkostninger, som er uafhængige af varmesalget.
- P er nettopriisindexet opgjort af Danmarks Statistik for forbrugsmåned. Hvis dette ikke forligger ved afregning, anvendes priisindexet for foregående måned.
- Po er nettopriisindexet for september 2003 (2003 M09) = 107,5.

Det fremgår endvidere af bilaget under "Priser", at basisprisen er 85,00 kr./GJ, mens de faste omkostninger er 815.210 kr. pr. måned.

E.ON Produktion og E.ON Varme indgik den 23. december 2005 en ny rammeaftale (2. rammeaftale) hvoraf fremgår, at "E.ON Varmes månedlige beta-

24. marts 2011

J.nr 1021-10-36-13

TML -EKN

Side 2 af 12

ling til E.ON Produktion for varmeleverancer er omkostningsbestemt og fremgår af bilag til denne aftale". Bilaget, som var gældende fra den 1. januar 2006, fastsætter prisen således, at prisen er omkostningsbestemt og består af en variabel energipris og en fast pris. Den variable energipris indeksreguleres månedligt med foregående måneds indeks i henhold til "Danmarks Statistiks Forbrugerprisindeks, delindeks for gas, 04.5.2 Gas". Den variable energipris var fastsat til 124,50 kr./GJ ekskl. moms med udgangspunkt i indeks december 2005 = 128,5. Det fremgår videre om den faste pris, at den omfatter de samlede faste omkostninger, som er uafhængige af varmesalget, og består af afskrivning og forrentning, vagtordning, kapacitetsomkostninger (administration og kontorhold m.m.), planlagt service og vedligeholdelse samt henlæggelser med videre. Den faste pris reguleres årligt på basis af anmeldte regnskaber og budgetter. Den faste pris for 2006 var sat til 883.000 kr. pr. måned ekskl. moms.

24. marts 2011

J.nr 1021-10-36-13

TML -EKN

Side 3 af 12

E.ON-koncernen overtog Frederikssund Kraftvarmeværk i 2005. Varmeproduktionen varetages således nu af E.ON Produktion, som producerer varmen på kraftvarmeværket og sælger den producerede varme til E.ON Varme. E.ON Varme videredistribuerer herefter varmen til forbrugerne.

E.ON Produktion sendte den 17. december 2008 en faktura til E.ON Varme. Fakturaen vedrørte varmelevering fra E.ON Produktion til E.ON Varme, og fakturaen omhandlede et beløb på 22.140.000 kr., som var benævnt "over/underdækning 2007". Beløbet var et nettobeløb bestående af 25.929.000 kr. (underdækning) for perioden 2003-2005 samt et beløb på - 3.789.000 kr. (overdækning) for perioden 2006-2007. Det økonomiske mellemværende hidrørte bl.a. fra tiden før, E.ON-koncernen overtog fjernvarmeforsyningen i Frederikssund fra NESAs, og hidrører fra rammeaftalerne om prisen for levering af varme fra NESAs Produktion A/S til NESAs Varme A/S.

På baggrund af Energitilsynets tilsynssag har E.ON Varme meddelt Energitilsynet, at indregning af underdækninger fra NESAs tid i priserne overfor E.ON Varmes forbrugere/kunder er sat i bero indtil videre.

Energitilsynet behandlede undersøgelsen af E.ON's prisfastsættelse på tilsynets møde den 22. juni 2009. Tilsynet behandlede endvidere spørgsmålet om, hvorvidt det akkumulerede negative resultat ved levering af varme fra NESAs Produktion A/S til NESAs Varme A/S i Frederikssund inden E.ON-koncernens overtagelse af værket i 2005 var en underdækning i varmforsyningslovens forstand. Energitilsynet kom med følgende tilkendegivelse på mødet den 22. juni 2009:

”[...]

Tilkendegivelse

...

at det er urimeligt, at E.ON Produktion A/S den 17. december 2008 fakturerede et beløb på 22.140 t.kr. til E.ON Varme Danmark ApS vedrørende en underdækning i Frederikssund, fordi der ikke er tale om underdækning i varmforsyningslovens forstand, men et underskud, som fremkommer som følge af aftalte fjernvarmepriser mellem NESA Produktion og NESA Varme før E.ON's overtagelse af værket, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 1, og § 21, stk. 4.

[...]”

24. marts 2011

J.nr 1021-10-36-13

TML –EKN

Energitilsynets tilkendegivelse af 22. juni 2009 førte ikke til, at der i medfør af varmforsyningslovens § 21, stk. 4, ved forhandling blev fundet en løsning på, hvordan det urimelige forhold kunne bringes til ophør. Energitilsynet traf herefter afgørelse i sagen den 27. april 2010. Ved afgørelsen pålagde Energitilsynet E.ON Produktion i medfør af varmforsyningslovens § 21, stk. 4, at tilbagekalde en faktura, som E.ON Produktion havde sendt til E.ON Varme. Energitilsynet fandt ved afgørelsen, at det underskud/underdækning, som E.ON Produktion fakturerede til E.ON Varme for varmeleverancer fra Frederikssund Kraftvarmværk i perioden 2004-2005, ikke kan indregnes i varmepriserne i henhold til varmforsyningslovens² § 20, stk. 1, da der er tale om et aftalebetinget underskud.

Side 4 af 12

Den påklagede afgørelse

Af Energitilsynets afgørelse af 27. april 2010 fremgår bl.a. følgende:

”[...]

Afgørelse

Energitilsynets sekretariat finder, at det underskud, som E.ON Produktion Danmark A/S fakturerede til E.ON Varme Danmark ApS ved faktura den 17. december 2008 vedrørende varmeleverancerne i Frederikssund i perioden 2004-2005, ikke er en underdækning i varmforsyningslovens forstand, men et aftalebetinget underskud, som ikke kan indregnes i varmepriserne, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 1.

Derfor finder Energitilsynets sekretariat, at det oplyste underskud på i alt 17.189 t.kr. for de to år ikke burde have været indregnet i fakturabeløbet. På fakturaen burde der have stået et beløb på

² Lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 om varmforsyning med senere ændringer.

8.740 t.kr. i underdækning for år 2003 før regulering for overdækninger for perioden 2006-2007.

E.ON Produktion Danmark A/S pålægges derfor i medfør af varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, over for E.ON Varme Danmark ApS at tilbagekalde fakturaen af 17. december 2008 vedrørende Frederikssund på en sådan måde, at E.ON Varme Danmark ApS som udestående for perioden 2003-2007 bliver faktureret for et beløb på 5.973 t.kr. ekskl. moms. Hertil kommer en anmeldt underdækning på 956 t.kr. i NESA Varme A/S for år 2003/2004, som kan indregnes i priserne.

24. marts 2011

J.nr 1021-10-36-13

TML -EKN

E.ON Produktion Danmark A/S pålægges endvidere i medfør af varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, over for E.ON Varme Danmark ApS at dække den forholdsmæssige andel af de omkostninger, som fakturaen af 17. december 2008 måtte have påført E.ON Varme Danmark ApS, herunder renteomkostninger ved selskabets eventuelt manglende betaling efter fakturaens forfaldsdato.
[...]"

Side 5 af 12

Afgørelsen vedlægges i sin helhed som bilag 1.

E.ON Produktions synspunkter og bemærkninger

Det er E.ON Produktions opfattelse, at Energitilsynet ikke har kompetence til at fortolke E.ON Produktion og E.ON Varmes indbyrdes aftale, herunder pålægge E.ON Produktion at tilbagekalde fakturaen af 17. december 2008. Energitilsynets afgørelse af 27. april 2010 bør derfor ophæves. Til støtte herfor har E.ON Produktion navnlig anført følgende:

- Gennem en årrække har der udviklet sig en varmeprismæssig underdækning på E.ON Produktions varmeproduktion i Frederikssund. Energitilsynet har omdøbt denne underdækning til et underskud, som efter tilsynets vurdering ikke er omfattet af varmemforsyningsloven. Der er imidlertid tale om sædvanlig underdækning, som er et almindeligt anvendt begreb i varmemforsyningen, og som har et fast indarbejdet indhold. Der er ikke hjemmel til at introducere et nyt terminologisk begreb, som det er tilfældet med begrebet underskud i den påklagede afgørelse. Energitilsynets afgørelse er derfor ikke i overensstemmelse med varmemforsyningsloven.
- Varmeforsyningsloven bygger grundlæggende på, at kollektive varmemforsyningsanlæg har mulighed for at hvile i sig selv. Varmeforsyningslovens prisbestemmelser stammer fra varmemforsyningsloven fra 1979, og svarer til den ordning, som var gældende på elforsyningsområdet.

Af forarbejderne til den dagældede elforsyningslov, herunder vedrørende Elprisudvalgets forvaltning af prisbestemmelsen og urimelighedsbeføjelsen fremgik, at der skulle tages hensyn til virksomhedernes økonomi. Prismyndigheden skulle bl.a. sikre grundlaget for en langsigtet investerings- og prispolitik, og derved sikre en rimelig finansieringsgrad. En sådan finansieringsgrad kan kun forstås som ensbetydende med, at virksomheden skal kunne finansiere sine omkostninger via priserne i stedet for via fremmedfinansiering eller underskud. Hvile-i-sig-selv-reguleringen, som den må forstås på baggrund af sin oprindelse i 1970'ernes energiregulering, er derfor til hinder for, at Energitilsynet betragter det i sagen omhandlede beløb som et underskud.

24. marts 2011

J.nr 1021-10-36-13

TML –EKN

- Det eventuelle tab eller den gevinst, som opstår i forbindelse med varmeproduktionen, kan og bør indregnes i varmeprisen som henholdsvis over- eller underdækning. Hvile-i-sig-selv-princippet indebærer, at varmeforsyningsvirksomheders økonomi skal hvile i sig selv, hvilket betyder, at der hverken kan være overskud eller underskud i virksomheden. På denne baggrund skal varmeforsyningsvirksomheders varmepriser fastsættes i henhold til de omkostninger, der er ved at levere varmen. Der kan derfor ikke aftales en lavere pris med den konsekvens, at et eventuelt underskud, som opstår herved, ikke senere kan indregnes i varmepriserne som en underdækning.
- Energitilsynet er af den opfattelse, at hvis parterne har aftalt en lavere pris end den omkostningsbestemte pris, kan differencen op til den omkostningsbestemte pris ikke overføres til senere års omkostningsbestemte priser. Det ligger imidlertid klart, at Energitilsynet anerkender, at parterne godt i de enkelte år kan aftale en lavere pris end den omkostningsbestemte pris og samtidig aftale, at differencen skal overføres til næste års omkostningsbestemte pris, og at fremførsel i så fald ikke er afskåret.
- Varmeleverandøren skal til stadighed overholde varmeforsyningslovens regler, hvilket indebærer at der ikke må tages mere end den omkostningsbestemte pris, og at over- og underdækning overføres til senere år. Dette er en offentligretlig regulering, der påses af Energitilsynet. Ved siden heraf er det normalt, at der indgås en aftale om leverancen, hvorved sælger forpligter sig til at levere varmen, og køber forpligter sig til at aftage denne. Det er på ingen måde usædvanligt, at man aftaler noget om prisen, og at aftalen konkret kan gå ud på noget andet end det enkelte års omkostningsbestemte pris. Parterne har som anført på normal måde aftalefrihed til at aftale, hvad de måtte ønske om leverancen, så længe aftalen ikke strider mod varmeforsy-

Side 6 af 12

ningsloven. Parterne kan derfor aftale, at over- og underdækning efter varmemforsyningsloven overføres til senere år, eller at underdækning ikke overføres til senere år. En sådan aftale er en civilretlig binding mellem parterne. Parterne kan frit ændre aftalen, når de er enige herom. Om aftalen overholdes, er noget parterne kan drøfte i tilfælde af uenighed. Tvister afgøres af domstolene eller voldgiftsretten. Domstolene/voldgiftsretten er den kompetente myndighed til at fortolke aftalen og til, når parterne kræver det, at påse, at aftalen overholdes, f.eks. med hensyn til, hvilken pris der opkræves, eller hvilke mængder der skal leveres osv.

- Energitilsynet kan ikke fortolke civilretlige regler, og tilsynet har derfor ikke kompetence til at fortolke parternes aftale. Energitilsynets afgørelse skal på denne baggrund tilsidesættes.
- Grundlæggende drejer sagen sig om, hvorvidt Energitilsynet under henvisning til varmemforsyningslovens regler om urimelighed kan fortolke og håndhæve parternes civilretlige aftaler ud fra, at disse skulle indeholde et afkald på at få den fulde omkostningsbestemte pris, som varmemforsyningsloven ellers tillader. Hvor der ikke foreligger en substitutionspris, er der imidlertid intet urimeligt i, at varmeleverandøren kan få den fulde omkostningsbestemte pris betalt for sine leverancer. Hvorvidt varmeleverandøren lader sig nøje med mindre på civilretligt grundlag kan udelukkende bedømmes civilretligt og af de myndigheder, der har kompetencen hertil. Forholdet ligger i enhver henseende uden for Energitilsynets kompetence. Der er ikke retligt grundlag for, at man ved at indgå en aftale parterne imellem herved giver afkald på den omkostningsbestemte pris, og at Energitilsynet herefter kan påberåbe sig, at der er givet afkald herpå. Man kan heller ikke efter varmemforsyningsloven og de bagvedliggende hensyn og formål statuere noget urimeligt i, at varmeleverandøren for den leverede varme får den omkostningsbestemte pris, med mindre der måtte være statueret en lavere substitutionspris.

24. marts 2011

J.nr 1021-10-36-13

TML –EKN

Side 7 af 12

E.ON Varmes synspunkter og bemærkninger

E.ON Varme henholder sig i det hele til det af E.ON Produktion anførte.

Energitilsynets udtalelse til sagen

Det er Energitilsynets opfattelse, at tilsynets afgørelse af 27. april 2010 bør stadfæstes. Energitilsynet henholder sig i det hele til tilsynets vurdering af sagen i afgørelsen af 27. april 2010³, hvortil der henvises. Af Energitilsynets udtalelse til sagen fremgår bl.a. følgende:

³ Energitilsynets afgørelse af 27. april 2010 er vedlagt denne afgørelse som bilag 1.

- Varmeprisen er gyldig ved anmeldelse til Energitilsynet. Kollektive varmemforsyningsanlæg m.v. behøver derfor ikke at indgå privatretlige aftaler om prisen med varmeaftagerne. Hvis et kollektivt varmemforsyningsanlæg m.v. alligevel vælger at indgå en privatretlig aftale med varmeaftagerne, som udtrykker en lavere pris end den omkostningsbestemte, er det prisreguleringen uvedkommende, idet tabet ikke kan indregnes i varmeprisen. Hvorvidt tabet privatretligt kan gøres gældende, er uden for Energitilsynets kompetence.
- Begreberne over- og underdækning er indarbejdet sprogbrug i administrationen af varmemforsyningslovens prisbestemmelser. Begreberne tjener til at adskille over- eller underdækningen opgjort efter varmemforsyningsloven fra de anvendte begreber over- og underskud i almindelig regnskabsaflæggelse. Underdækning og overdækning fremkommer i anvendelsen af varmemforsyningslovens § 20, stk. 1 og 2, i en kombination af princippet om nødvendige omkostninger i en hvile-i-sig-selv ramme og den usikkerhed, der er forbundet med at afregne fjernvarmen til budgetterede priser, jf. anmeldelsestidspunktet for priserne som en konsekvens af ugyldighedsbestemmelsen i § 21, stk. 3. Forskellen mellem over-/underdækningen og over-/underskuddet er da, at over-/underdækningen ved princippet om nødvendige omkostninger regnskabsmæssigt bliver mellemværender mellem de kollektive varmemforsyningsanlæg m.fl. og deres forbrugere til senere indregning i priserne, mens over-/underskuddet er den regnskabsaflæggende enheds fortjeneste eller tab til tillæg eller fradrag i enhedens egenkapital. Fremkomsten af en under- eller overdækning hører derfor i sprogbruget udtrykkeligt til prisberegningen efter princippet om nødvendige omkostninger i den afregningsform, som varmemforsyningslovens prisbestemmelser forudsætter, det vil sige afregning til budgetterede priser i en hvile-i-sig-selv ramme. Det indebærer periodevis opgørelse af over- eller underdækning til senere indregning i priserne, således at omkostningerne og indtægterne ved de kollektive varmemforsyningsanlægs m.fl. leverancer af fjernvarme er i balance, med de forskydninger som over- eller underdækningerne periodevis medfører.
- Da de kollektive varmemforsyningsanlæg m.v. ikke skal, men kan indregne nødvendige udgifter/omkostninger i prisen efter § 20 stk. 1, kan de ved aftale fastsætte en pris for den leverede varme, som ikke dækker omkostningerne. I den situation er der ikke tale om en underdækning efter varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, men

24. marts 2011

J.nr 1021-10-36-13

TML –EKN

Side 8 af 12

om, at det kollektive varmemforsyningsanlæg m.v. og modtageren af fjernvarmen har aftalt en pris, som ikke dækker omkostningerne ved leveringen af fjernvarmen. Det er der intet urimeligt i efter varmemforsyningsloven, fordi prisen ligger under den omkostningsbestemte pris. Den aftalte pris er dermed i fuld overensstemmelse med loven, ligesom det privatretlige grundlag altid er til stede for at prisfastsætte efter varmemforsyningslovens § 20, så længe aftalen ikke strider mod selv samme bestemmelse. Ved aftalen må det kollektive varmemforsyningsanlæg m.fl. efter sekretariatets vurdering dog have afskåret sig fra at opkræve eventuelle underskud (ikke underdækning) i den fremtidige prisfastsættelse efter varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, fordi prisen er aftalemæssigt fastlagt og - som følge af, at prisen ligger under den omkostningsbestemte pris - ikke er urimelig efter varmemforsyningsloven.

24. marts 2011

J.nr 1021-10-36-13

TML -EKN

Side 9 af 12

- Hvis ikke det kollektive varmemforsyningsanlæg m.v. ved aftalens indgåelse afskærer sig fra senere at opkræve eventuelle underskud, vil det efter varmemforsyningsloven ikke give mening at aftale en pris for fjernvarmen ud over, at den skal være omkostningsbestemt, dog undtaget priser efter substitutionsprisprincippet, hvor underskud ej heller kan indregnes i priserne. Forholdet vil ellers være, at varmemforsyningsloven kommer til at stå som sikkerhed for, at det kollektive varmemforsyningsanlæg m.v. privatretligt kan indgå hvilken som helst aftale med en fjernvarmemforbruger til pris under den omkostningsbestemte pris, og til enhver tid kan opkræve underskuddet hos fjernvarmemforbrugeren efter varmemforsyningsloven. Det er ikke formålet med varmemforsyningslovens prisbestemmelser at beskytte kollektive varmemforsyningsanlæg m.v. på den måde.
- E.ON Produktion ser bort fra, at den indbragte afgørelse vedrører en aftale. Der er tale om 1. rammeaftale, som på et standardiseret grundlag fastsatte priserne for den producerede varme til viderelevering til fjernvarmemforbrugere. Aftalens prisberegning ændrede E.ON Produktion i 2. rammeaftale den 23. december 2005, hvorefter priserne i modsætning til 1. rammeaftale var aftalt at være omkostningsbestemte.

Retsgrundlag

Varmeforsyningslovens § 20, stk. 1, regulerer, hvilke omkostninger kollektive varmemforsyningsanlæg m.v. kan indregne i varmeprisen. Af varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, fremgår følgende:

”[...]

§ 20. Inden for de i § 20 a nævnte indtægtsrammer kan kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraftvarmeverker med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-11, § 20 a, stk. 7, og § 20 b.

[...]”

24. marts 2011

J.nr 1021-10-36-13

TML –EKN

Side 10 af 12

Varmeforsyningslovens § 21, stk. 4, giver Energitilsynet mulighed for at pålægge kollektive varmforsyningsanlæg m.v. at bringe et urimeligt forhold til ophør, såfremt forholdet ikke bringes til ophør ved forhandling. Følgende fremgår af lovens § 21, stk. 4:

”[...]

§ 21.

...

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

[...]”

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Energitilsynet kan med hjemmel i varmforsyningslovens § 21, stk. 4, meddele pålæg om ændring af priser, omkostfordeling og betingelser for levering af varme. Indgreb er betinget af, at priser, omkostfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i lovens §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven.

E.ON Produktion ejer og driver Frederikssund Kraftvarmeverk og er dermed et kollektivt varmforsyningsanlæg i varmforsyningslovens forstand. E.ON Produktions priser skal således i henhold til varmforsyningslovens § 21, stk. 1, anmeldes til Energitilsynet. Varmeforsyningslovens prisbestemmelser foreskriver, hvilke omkostninger kollektive varmforsyningsanlæg kan indregne i priserne. Det fremgår af varmforsyningslovens § 20, stk. 1, at der kan ind-

regnes nødvendige udgifter til bl.a. energi, lønninger og andre driftsomkostninger. Varmeforsyningsloven regulerer således, hvilke udgifter som kan indregnes i varmepriserne, og det er derfor ikke nødvendigt i relation til prisfastsættelsen at indgå en aftale herom.

Kollektive varmemforsyningsanlæg skal i henhold til varmemforsyningslovens principper herom hvile i sig selv. Det betyder, at virksomhedens udgifter og indtægter over en årrække skal balancere. Da varmeprisen – på baggrund af varmemforsyningslovens anmeldelsesregler – er fastsat på baggrund af budgetterede priser, vil der som følge heraf normalt kunne opstå henholdsvis overdækning eller underdækning, når udgifterne og indtægter for et reguleringsår gøres op. En eventuel overdækning eller underdækning reguleres efter praksis herefter som udgangspunkt i det kommende års priser.

24. marts 2011

J.nr 1021-10-36-13

TML –EKN

Side 11 af 12

Ordlyden af varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, hvorefter nødvendige udgifter kan indregnes i varmeprisen, samt hvile-i-sig-selv-princippet, fører efter Energiklagenævnets opfattelse til, at en eventuel aftale mellem et varmeproduktionsselskab og et varmedistributionsselskab om en nærmere bestemt pris som udgangspunkt er uden betydning ved vurderingen af, om varmeproduktionsselskabet i henhold til varmemforsyningsloven kan indregne en udgift i prisen for varmeleverancer overfor varmedistributionsselskabet.

Energiklagenævnet er således ikke enig i Energitilsynets vurdering af, at en indgået aftale mellem et varmeproduktionsselskab og et varmedistributions-selskab om prisen for varmeleverancen kan afskære varmeproduktionsselskabet fra – i henhold til varmemforsyningsloven – at indregne de i varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, nævnte udgifter.

Energiklagenævnet finder på den baggrund, at Energitilsynet ikke i henhold til varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, har hjemmel til at pålægge E.ON Produktion at tilbagekalde fakturaen under henvisning hertil. Det betyder, at Energitilsynets afgørelse er ugyldig og som følge heraf ophæves.

Energitilsynet skal i den pågældende sag alene tage stilling til, hvorvidt E.ON Produktions udgifter til varmeleverancer til E.ON Varme i perioden 2004-2005 udgør nødvendige udgifter i henhold til varmemforsyningslovens § 20, stk. 1. Det afgørende for vurderingen af, om en udgift kan indregnes i varmeprisen er, om denne er afholdt af selskabet, samt hvorvidt udgiften i sig selv må anses for nødvendig.

Energiklagenævnet finder det rettest, at Energitilsynet som førsteinstans tager stilling til, hvorvidt udgifterne til varmeleverancerne i perioden 2004-2005 var nødvendige i henhold til varmemforsyningslovens § 20, stk. 1. Energiklage-

nævnet hjemviser derfor sagen med henblik på, at Energitilsynet foretager en vurdering heraf.

Energiklagenævnet bemærker afslutningsvis, at nævnet ikke ved denne afgørelse har taget stilling til, hvorvidt det må anses for urimeligt i henhold til varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, såfremt E.ON Varme måtte vælge at indregne de yderligere udgifter til varmeleverancer fra E.ON Produktion i priserne overfor forbrugerne, herunder betydningen af, at udgifterne hidrører fra varmeleverancer tilbage i 2004-2005.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 27. april 2010 ophæves, og sagen hjemvises til Energitilsynet til fornyet behandling.

24. marts 2011

J.nr 1021-10-36-13

TML –EKN

Side 12 af 12

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 7. marts 2011.

Afgørelsen er truffet i henhold til § 26 i lov om varmemforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter lov om varmemforsyning eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. lov om varmemforsyning § 26, stk. 4.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

P.N.V.

Poul K. Egan
Nævnshormand

/Tina Maria Alander Lindfors
Fuldmægtig, cand.jur.